

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku od czynności cywilnoprawnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Jarosław Neneman, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Monika Derejko-Kotowska, Dyrektor Departamentu Podatków i Opłat Stanowiących Dochód Jednostek Samorządu Terytorialnego tel. (22) 694 58 04, e-mail: sekretariat.dpl@mf.gov.pl referent projektu: Agnieszka Mazurek, naczelnik wydziału w Departamencie Podatków i Opłat Stanowiących Dochód Jednostek Samorządu Terytorialnego tel. 538-506-380, e-mail: agnieszka.mazurek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 2026-09-10 Źródło: inicjatywa własna Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD372
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Opłata miejscowa i opłata uzdrowiskowa

Opłata miejscowa, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 707), (dalej: „upol”), pobierana jest od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach:

- posiadających korzystne właściwości klimatyczne, walory krajobrazowe oraz warunki umożliwiające pobyt osób w tych celach,
- znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowiskowej na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1135)

- za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

Za minimalne warunki klimatyczne warunkujące wprowadzenie opłaty miejscowej, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie warunków, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową¹ uznaje się zachowanie:

- na terenie całej strefy oceny jakości powietrza, na obszarze której położona jest miejscowość, dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
- w miejscowości dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych.

Stosownie do przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.) oceny jakości powietrza dokonuje się w strefach stanowiących aglomeracje, miasta oraz pozostały obszar województwa niestanowiący aglomeracji i miast. Aktualnie jest 46 stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. W przypadku braku zachowania norm jakości powietrza na terenie strefy, gminy znajdujące się w takiej strefie, posiadające istotne walory turystyczne i w związku z tym mierzące się z nasilonym ruchem turystycznym oraz związanymi z nim kosztami, nie mogą wprowadzić opłaty miejscowej. Dotyczy to w szczególności atrakcyjnych turystycznie miast, które ponoszą wysokie koszty finansowe w związku z obsługą ruchu turystycznego.

Opłata uzdrowiskowa, stosownie do art. 17 ust. 1a upol, pobierana jest od osób fizycznych przebywających dłużej niż dobę w celach zdrowotnych, turystycznych, wypoczynkowych lub szkoleniowych w miejscowościach znajdujących się na obszarach, którym nadano status uzdrowiska na zasadach określonych w ustawie o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych - za każdą rozpoczętą dobę pobytu.

Obie opłaty: miejscowa i uzdrowiskowa mają charakter fakultatywny, oznacza to, że o ich wprowadzeniu w danej miejscowości i o wysokości stawek decyduje rada gminy. Maksymalna stawka opłaty miejscowej w 2026 r. wynosi 3,46 zł dziennie, przy czym w miejscowościach znajdujących się na obszarach posiadających status obszaru ochrony

¹ Rozporządzenie z dnia 18 grudnia 2007 r. (Dz. U. poz. 1851).

uzdrowiskowej wynosi 4,89 zł dziennie. Maksymalna stawka opłaty uzdrowiskowej wynosi natomiast 6,67 zł dziennie. Stawki maksymalne opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej stosownie do art. 20 ust. 1 upol ulegają corocznie przeliczeniu na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. Przeliczone na 2027 r.² maksymalne stawki opłaty miejscowej wyniosą odpowiednio 3,56 zł i 5,03 zł, a opłaty uzdrowiskowej 6,86 zł. Jednocześnie rada gminy jest w świetle obowiązujących przepisów uprawniona do różnicowania stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, przepisy upol nie zawierają jednak choćby przykładowego katalogu kryteriów, według których gminy dokonywałyby różnicowania stawek tych opłat. Z uwagi na fakt, że ramy prawne zawarte w ustawie, zarówno co do możliwości różnicowania stawek, jak i jego kryteriów, nie są dla wszystkich gmin wystarczająco jednoznaczne, gminy rzadko korzystają z tego uprawnienia. Może to utrudniać prowadzenie przez nie bardziej elastycznej, uwzględniającej potrzeby społeczne, polityki fiskalnej w zakresie tych opłat. W przypadku opłaty miejscowej możliwości te dodatkowo ogranicza relatywnie niska stawka maksymalna opłaty miejscowej przewidziana aktualnie na 2027 r. w kwocie 3,56 zł dziennie.

Wskazane w upol cele pobytu: turystyczne, wypoczynkowe, szkoleniowe oraz zdrowotne nie powinny być traktowane jako przesłanki determinujące zasadność poboru opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej. Obowiązek ponoszenia opłat jest związany z przebywaniem w miejscowości posiadającej określone walory, w szczególności krajobrazowe lub uzdrowiskowe i korzystaniem z bazy noclegowej w tej miejscowości. Cel przyjazdu danej osoby ma charakter subiektywny i deklaracyjny – w efekcie niesprawdzalny. Osoba przebywająca w miejscowości, niezależnie od celu pobytu, korzysta z jej walorów, a inny niż wskazany w upol cel pobytu nie wyłącza oddziaływania na te osoby szczególnych warunków, które istnieją w danej miejscowości. Kryterium celów pobytu, jako uzasadniające pobór opłat, jest nieracjonalne i prowadzi do nierównego traktowania osób znajdujących się w tożsamej sytuacji faktycznej, tj. przebywających w danej miejscowości i korzystających z tych samych walorów tej miejscowości oraz ze znajdującej się w niej bazy noclegowej.

Ponadto zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 3 upol opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowiskowej nie pobiera się od osób niewidomych i ich przewodników. Taki zakres zwolnienia, ograniczony jedynie do osób niewidomych jest niewystarczający z punktu widzenia wspierania aktywności osób z niepełnosprawnością w stopniu znacznym oraz równego ich traktowania, co wymaga również uwzględnienia opiekunów takich osób, których rolą jest wsparcie osoby z niepełnosprawnością w realizacji czynności życia codziennego.

Zgodnie z art. 19 pkt 2 upol rada gminy może zarządzić pobór opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej w drodze inkasa oraz określić inkasentów i wysokość wynagrodzenia za inkaso. Z uwagi na ograniczenie odpowiedzialności inkasenta wyłącznie do opłat pobranych a niewpłaconych organowi podatkowemu, jak i z uwagi na często zmieniający się krąg inkasentów rozwiązanie to jest nieefektywne.

O zmianę przepisów dotyczących opłaty miejscowej lub wprowadzenie opłaty turystycznej (niezwiązanej ze spełnianiem wymogów klimatycznych) wnioskuje gminy, m.in. Zakopane, Szczyrk oraz Kraków, uzasadniając swój postulat zwiększonymi kosztami związanymi z obsługą ruchu turystycznego. Koszty te wynikają m.in. z konieczności zapewnienia bezpieczeństwa i porządku, zwiększenia taboru transportu publicznego oraz utrzymania infrastruktury (budowa i naprawa: dróg, chodników, ławek, oświetlenia). Zainteresowane gminy nie przedstawiły jednak szacunków tych kosztów, ani nie przekazały danych, które pozwoliłyby na ich oszacowanie. Potrzebę zmiany przepisów upol w zakresie dotyczącym rezygnacji z uzależniania poboru opłaty miejscowej od celów pobytu, wskazując uznaniowość tego warunku, a przez to negatywny wpływ na ściągalność opłaty, postuluje m.in. Unia Metropolii Polskich im. Pawła Adamowicza. Fakt nieefektywności poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej przez inkasentów podnosiły w swoich wystąpieniach zarówno gminy pobierające opłatę miejscową, jak i uzdrowiskową proponując wprowadzenie poboru tych opłat przez płatników, w celu zapewnienia powszechności poboru tych opłat i ułatwienia ich egzekucji. Na kwestię nierówności w ponoszeniu opłaty uzdrowiskowej przez osoby z niepełnosprawnościami oraz ich asystentów osobistych zwróciło uwagę Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich (Zespół do spraw Równego Traktowania).

Podatek dochodowy od osób fizycznych

W podatku dochodowym od osób fizycznych sposób opodatkowania osiągniętych przychodów zależy od ich przyporządkowania do właściwego źródła przychodów. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 w związku z art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 592, z późn. zm.), odrębnymi źródłami przychodów są m. in. działalność wykonywana osobiście i pozarolnicza działalność gospodarcza. W projektowanej ustawie proponuje się wprowadzenie wynagrodzenia dla płatników opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej. Otrzymane wynagrodzenie będzie skutkowało powstaniem przychodu na gruncie podatku dochodowego od osób fizycznych. W celu wyeliminowania wątpliwości z przyporządkowaniem przychodu z tytułu otrzymanego wynagrodzenia do właściwego źródła przychodów, jest zasadne dostosowanie w tym zakresie przepisów ustawy

² Zgodnie z komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 15 lipca 2026 r. w sprawie wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2026 r. (M.P. poz. 704), który wyniósł 102,7 (wzrost cen o 2,7%).

o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Podatek od czynności cywilnoprawnych

Zgodnie z art. 9 pkt 6 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2026 r. poz. 191) zwalnia się od podatku od czynności cywilnoprawnych (dalej: „PCC”) sprzedaż rzeczy ruchomych, jeżeli podstawa opodatkowania nie przekracza 1000 zł. Ustawa o PCC weszła w życie 1 stycznia 2001 r. i od tego czasu kwota zwolnienia nie uległa zmianie. Celem zwolnienia od PCC sprzedaży rzeczy ruchomych, jeżeli podstawa opodatkowania nie przekracza 1000 zł, jest nieobejmowanie podatkiem zakupów o relatywnie niewielkiej wartości, dokonywanych przez osoby prywatne. PCC co do zasady nie podlegają umowy sprzedaży w zakresie, w jakim są opodatkowane podatkiem VAT. Ponadto, nie podlega PCC umowa sprzedaży, jeżeli przynajmniej jedna ze stron jest zwolniona z VAT z tytułu dokonania tej czynności (z pewnymi wyjątkami określonymi w art. 2 pkt 4 lit. b i c ustawy o PCC).

Stawka PCC w przypadku sprzedaży rzeczy ruchomych wynosi 2%. Oznacza to, że przy podstawie opodatkowania nieznacznie przekraczającej 1000 zł koszty rozliczenia podatku przez podatnika (koszt przesyłki pocztowej oraz przelewu), a także koszty postępowań podatkowych w przypadku nieuiszczenia podatku (koszt przesyłki oraz koszty osobowe), zbliżają się bądź mogą przewyższać kwotę należnego podatku. Konieczność egzekwowania podatku od umów o niskiej wartości ich przedmiotu generuje po stronie organów egzekucyjnych koszty przewyższające kwotę podatku, co czyni go nieefektywnym fiskalnie.

Projektowana ustawa w zakresie w jakim dotyczy PCC ma charakter deregulacyjny i stanowić będzie realizację założeń projektowanego rządowego „Programu regulacyjnego na lata 2026–2028”, w części dotyczącej ograniczania obciążeń administracyjnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Opłata miejscowa i opłata uzdrowiskowa

Projektowane zmiany dotyczyć będą zarówno gmin, które zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami mogą pobierać opłatę miejscową i opłatę uzdrowiskową, jak również gmin, które mimo posiadania walorów krajobrazowych i warunków umożliwiających pobyt osób nie mogły pobierać opłaty miejscowej ze względu na położenie w strefie, która nie spełniała norm jakości powietrza.

W projekcie przewiduje się zmianę konstrukcji opłaty miejscowej polegającą na rezygnacji z kryterium posiadania korzystnych właściwości klimatycznych, jako warunku, który obecnie eliminuje możliwość wprowadzenia opłaty miejscowej w wielu miejscowościach atrakcyjnych turystycznie i tym samym możliwość pozyskania dodatkowych środków na pokrycie kosztów związanych z obsługą ruchu turystycznego, w tym poprawę komfortu zarówno mieszkańców, jak i odwiedzających. Jednocześnie zakłada się utrzymanie warunku dotyczącego walorów krajobrazowych rozumianych tak jak dotychczas, jako występowanie na terenie gminy, na obszarze której położona jest miejscowość, jednego z elementów środowiska przyrodniczego istotnych dla wypoczynku, np. lasów, gór, kąpielisk lub jednego z walorów krajoznawczych, np. muzeów, skansenów, ogrodów botanicznych, zabytków architektury lub budownictwa.

Zarówno w odniesieniu do opłaty miejscowej, jak i opłaty uzdrowiskowej, proponuje się odstępianie od celów pobytu osób w miejscowościach, w których te opłaty zostały wprowadzone, jako okoliczności determinującej pobieranie tych opłat. Przy czym proponuje się, aby zobowiązaniem do zapłaty opłaty miejscowej lub uzdrowiskowej była osoba, której w takich miejscowościach świadczone będą, przez okres obejmujący co najmniej jedną noc, usługi zakwaterowania zdefiniowane jako:

- świadczenie usług hotelarskich w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1944), w obiektach hotelarskich spełniających wymagania określone w art. 35 ust. 1 tej ustawy lub w innych obiektach, o których mowa w art. 35 ust. 2 i 3 tej ustawy,
- udzielanie noclegów w sanatoriach uzdrowiskowych, sanatoriach uzdrowiskowych dla dzieci i w sanatoriach w urządzonych podziemnych wyrobiskach górniczych, o których mowa w art. 6 pkt 2, 3 i 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych.

Obowiązek uiszczenia opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej zostanie zatem powiązany z nocowaniem w następujących obiektach hotelarskich: motele, hotele, pensjonaty, kempingi, domy wycieczkowe, schroniska młodzieżowe, schroniska, pola biwakowe, a także w innych obiektach, w których mogą być świadczone usługi hotelarskie w tym w pokojach i mieszkaniach w ramach najmu krótkoterminowego (kwatery prywatne) oraz z zakwaterowaniem w wymienionych zakładach lecznictwa uzdrowiskowego, a opłata będzie uzależniona od liczby nocy, przez które świadczona będzie usługa zakwaterowania w tych obiektach. Rozwiązanie to umożliwi pobieranie opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej od osób odwiedzających takie miejscowości, niezależnie od deklarowanego

przez nie celu pobytu. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie zwolnienia z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej osób, którym usługi zakwaterowania świadczone są przez okres powyżej 29 następujących po sobie nocy w obiektach znajdujących się w miejscowościach lub częściach miejscowości, w których wprowadzono opłaty – przez cały okres zakwaterowania. Zapobiegnie to nałożeniu opłat na osoby przebywające w tych miejscowościach przez dłuższy czas, np. w związku z wykonywaniem pracy lub nauką. Dodatkowo w celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości w projekcie zaproponowano definicję pojęcia „jednej nocy”, jako okresu, w którym świadczenie osobie fizycznej usługi zakwaterowania rozpoczyna się w danym dniu kalendarzowym i kończy dnia następnego.

Z uwagi na odejście od celów pobytu doprecyzowano obowiązujące regulacje przez dodanie wymogu świadczenia usług zakwaterowania w miejscowościach, w których te opłaty zostaną wprowadzone. Spełnienie przesłanki świadczenia usługi zakwaterowania, w odniesieniu do miejscowości, w których pobierana będzie opłata miejscowa, będzie równoważne spełnieniu obecnego wymogu posiadania przez tę miejscowość warunków umożliwiających pobyt osób, rozumianego jako istnienie w miejscowości bazy noclegowej. Podobnie w przypadku opłaty uzdrowskiej obecnie spełniony jest warunek świadczenia w uzdrowskich usługi zakwaterowania w rozumieniu projektowanych przepisów, ponieważ opłata ta jest pobierana od osób zakwaterowanych w sanatoriach czy mieszkających w obiektach hotelarskich. Dodatkowo doprecyzowano, że opłata miejscowa może być wprowadzona również w częściach miejscowości położonych na obszarze ochrony uzdrowskiej oraz że opłata uzdrowska może być wprowadzona w częściach miejscowości położonych na obszarach, którym nadano status uzdrowska. Jednocześnie proponuje się, aby w przypadku, gdy dana miejscowość lub część miejscowości spełnia jednocześnie warunki do wprowadzenia opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowskiej rada gminy mogła wprowadzić tylko jedną opłatę.

W projekcie proponuje się objęcie zwolnieniem z opłaty miejscowej i uzdrowskiej innych osób z niepełnoprawnościami w stopniu znacznym niż osoby niewidome. Z uwagi na fakt, że upol nie zawiera zarówno definicji „osoby niewidomej”, jak i „przewodnika” w celu ustalenia zakresu obecnego zwolnienia, na podstawie wyjaśnień Biura Pełnomocnika do Spraw Osób Niepełnosprawnych³, ustalono, że za osoby niewidome można uznać osoby legitymujące się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O. Jednocześnie uwzględniono postulat Polskiego Związku Niewidomych, który wskazał na konieczność zapewnienia dotychczasowych uprawnień osobom niewidomym posiadającym orzeczenie o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, które obecnie korzystają ze zwolnienia z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej. Mając na uwadze powyższe zaproponowano, aby z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej zwolnione były osoby niepełnosprawne, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności, a w przypadku osób niewidomych również osoby z dysfunkcją narządu wzroku w stopniu umiarkowanym, jak również osoby w wieku do 16 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności - wydawanymi zgodnie z odrębnymi przepisami⁴, co wyeliminuje rozróżnienie osób z niepełnoprawnościami na gruncie upol. Dodatkowo proponuje się, aby zwolnieniem została objęta jedna osoba towarzysząca wyżej wymienionym osobom z niepełnoprawnościami.

Zwolnieni z opłat zostaną również opiekunowie dzieci i młodzieży szkolnej w zorganizowanych grupach, którzy do tej pory nie byli objęci obowiązkiem ich uiszczenia, z uwagi na niespełnienie celu pobytu.

Ponadto w celu kompleksowego unormowania w art. 17 upol opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej obok wyżej omówionych zmian zakresu podmiotowego i przedmiotowego tych opłat proponuje się również unormowanie zasad ustalania i poboru, terminu płatności, wysokości stawek tych opłat, a także kryteriów różnicowania stawek i wprowadzania zwolnień z tych opłat przez radę gminy. W związku z szerokim zakresem zmian proponuje się całemu art. 17 upol nadać nowe brzmienie.

I tak proponuje się, aby obowiązek zapłaty opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej powstawał w dniu stanowiącym początek okresu, w którym osobie zobowiązanej do zapłaty opłaty rozpoczęło świadczenie usługi zakwaterowania w danym obiekcie, natomiast opłata miejscowa albo opłata uzdrowska była uiszczana ostatniego dnia tego okresu.

Jednocześnie zaproponowano zastąpienie nieefektywnego poboru opłat w drodze inkasa zarządzanego przez radę gminy, określonym w ustawie obowiązkiem poboru opłat przez płatników, którymi będą wszystkie podmioty świadczące usługi zakwaterowania. W efekcie opłaty będą pobierane we wszystkich obiektach świadczących usługi zakwaterowania, co przyczyni się do pobierania opłat od wszystkich zobowiązanych do ich zapłaty, a tym samym do uszczelnienia poboru obu opłat.

Dodatkowo przewidziano, że płatnik będzie mógł uzależnić rozpoczęcie świadczenia usługi zakwaterowania od dokonania wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. Rozwiązanie to ma zapobiegać sytuacjom, w których z powodu nieuiszczenia opłaty przed opuszczeniem obiektu przez osobę zobowiązaną do jej

³ <https://niepelnosprawni.gov.pl/baza-wiedzy/najczesciej-zadawane-pytania/orzekanie-o-niepelnosprawnosci/>

⁴ Tj. ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych (Dz. U z 2025 r. poz. 913, z późn. zm.)

zapłaty, podmiot udzielający zakwaterowania musiałby uregulować opłatę za taką osobę, aby nie narażać się na konsekwencje z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622, z późn. zm.)⁵, dalej: „Ordynacja podatkowa”. Wpłata dokonywana będzie najpóźniej w dniu rozpoczęcia świadczenia usługi zakwaterowania w wysokości odpowiadającej kwocie, odpowiednio, należnej opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej od deklarowanej liczby nocy, przez które świadczona będzie usługa zakwaterowania w danym obiekcie. W przypadku, gdy kwota dokonanej wpłaty będzie wyższa od kwoty należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej płatnik będzie zobowiązany do zwrotu różnicy ostatniego dnia okresu świadczenia usługi zakwaterowania w danym obiekcie. Także w przypadku przedłużenia pobytu płatnik będzie mógł uzależnić dalsze udzielanie usługi zakwaterowania od wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. Dodatkowo proponuje się, aby płatnik był zobowiązany do wydania potwierdzenia wpłacenia kwoty tytułem wpłaty na poczet należnej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej lub opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej.

Proponuje się również, aby płatnicy prowadzili dla każdego obiektu, w którym świadczą usługi zakwaterowania, rejestr opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskiej. Zaproponowany zakres informacji, jakie musi zawierać rejestr, pozwoli na prawidłowe obliczenie przez płatnika wysokości należnej opłaty od osób, zobowiązanych do ich zapłaty. Prowadzenie rejestru nie będzie zupełnie nowym obowiązkiem, gdyż zgodnie z obowiązującymi przepisami inkasenci opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej mogli być zobowiązani, mocą uchwały rady gminy, do prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tych opłat, a zakres zawartych w niej danych również miał zapewniać prawidłowy pobór tych opłat.

Ponadto jako rozwiązanie szczególne w odniesieniu do przepisów Ordynacji podatkowej, która przewiduje uprawnienie rady gminy do ustalenia wynagrodzenia dla płatników, przewidziano minimalne ustawowe wynagrodzenie dla płatników w wysokości 10%, którego wysokość rada gminy będzie mogła podnieść w drodze uchwały. Tym samym podmioty otrzymujące dotychczas wynagrodzenie jako inkasenci zachowają prawo do wynagrodzenia jako płatnicy opłat.

Pobraną opłatę miejscową i opłatę uzdrowską pomniejszoną o przysługujące wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty płatnicy będą przekazywać w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrali opłatę, na rachunek właściwego organu podatkowego, wraz ze zbiorczą informacją sporządzoną na formularzu według ustalonego wzoru o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej pobranej w danym miesiącu.

Z obecnego art. 19 pkt 1 upol do projektowanego w art. 17 ust. 19 przeniesiono uprawnienie rad gmin do określania stawek tych opłat, a do ust. 2 górne granice tych stawek. Wysokość maksymalnej stawki opłaty uzdrowskiej określono w wysokości wynikającej z przeliczenia tej stawki wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszym półroczu 2026 r. Maksymalne stawki opłaty miejscowej podwyższono natomiast do kwoty 5 zł w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe i kwoty 5,50 zł w miejscowościach lub częściach miejscowości znajdujących się na obszarach, którym nadano status obszaru ochrony uzdrowskiej. Oznacza to wzrost stawki maksymalnej opłaty miejscowej w pierwszym przypadku o ok. 40% i w drugim przypadku o ok. 9% w stosunku do stawki wynikającej z waloryzacji na 2027 r. Zwiększenie ustawowego limitu stawek ma na celu zapewnienie gminom większej swobody w kształtowaniu wysokości opłaty miejscowej, stosownie do lokalnych potrzeb i uwarunkowań, a także szerszych możliwości różnicowania jej wysokości. Jednocześnie utrzymanie zróżnicowania wysokości tych stawek jest uzasadnione szczególnym charakterem obszarów ochrony uzdrowskiej, które zgodnie z art. 34 ust. 2 ustawy o lecznictwie uzdrowskim muszą posiadać złoża naturalnych surowców leczniczych o potwierdzonych właściwościach leczniczych, klimat o właściwościach leczniczych potwierdzonych na zasadach określonych w ustawie, spełniać określone w przepisach o ochronie środowiska wymagania w stosunku do środowiska oraz posiadać infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej, w zakresie transportu zbiorowego, a także prowadzić gospodarkę odpadami. Przy czym należy podkreślić, że podwyższenie stawek maksymalnych opłaty miejscowej nie oznacza automatycznego wzrostu obciążeń dla osób zobowiązanych do jej zapłaty, stawki te wyznaczają bowiem tylko zakres, w jakim rada gminy kształtuje jej wysokość.

Ponadto zaproponowano, aby uprawnienie rady gminy do różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej oraz wprowadzania dodatkowych zwolnień dokonywane było w ramach zamkniętego katalogu kryteriów obejmującego: lokalizację lub rodzaj obiektu, w którym świadczone są usługi zakwaterowania, część roku, w którym pobierane są te opłaty, długość pobytu osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat, miejsce zamieszkania osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat, w gminie, w której je ustanowiono, wiek osoby zobowiązanej do zapłaty tych opłat oraz posiadanie przez osobę zobowiązaną do zapłaty tych opłat Karty Dużej Rodziny w rozumieniu ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1512, z późn. zm.) oraz stopień niepełnosprawności osoby niepełnosprawnej zobowiązanej do zapłaty tych opłat. Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie zgodności przepisów upol z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej i wyrażoną w niej zasadą wyłączności ustawowej w prawie daninowym, zgodnie z którą nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów,

⁵ Art. 30 § 1 Ordynacji podatkowej.

przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatków następuje w drodze ustawy⁶.

Pozostałe proponowane zmiany mają na celu dostosowanie obowiązujących przepisów upol do projektowanych zmian:

- wprowadzenie definicji pojęcia „świadczenia usług zakwaterowania” używanego na potrzeby opodatkowania opłatą miejscową i opłatą uzdrowską (projektowany art. 1a ust. 1 pkt 8 upol),
- rezygnacja ze zwolnienia z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej podatników podatku od nieruchomości z tytułu posiadania domów letniskowych położonych w miejscowości, w której pobiera się opłatę miejscową albo opłatę uzdrowską jako zbędnego w wyniku powiązania projektowanej konstrukcji opłat z zakwaterowaniem w obiektach hotelarskich i zakładach lecznictwa uzdrowskiego, a także ze zwolnienia dla osób w szpitalach, które stało się zbędne, z uwagi na fakt, że w szpitalach nie są świadczone usługi zakwaterowania, w rozumieniu proponowanej definicji tych usług (projektowany art. 17 ust. 6 upol),
- zmiana treści przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia Rady Ministrów, określającego warunki, jakie powinna spełniać miejscowość, w której można pobierać opłatę miejscową, następuje w związku z rezygnacją z korzystnych właściwości klimatycznych oraz celów pobytu, jako przesłanek warunkujących pobieranie opłaty miejscowej, oraz wprowadzeniem pobierania tej opłaty w miejscowościach, w których świadczona jest usługa zakwaterowania (projektowany art. 17 ust. 21 upol),
- zmiany zaproponowane w art. 19 pkt 1–3 upol wynikają z faktu, iż zagadnienia dotyczące opłaty miejscowej oraz opłaty uzdrowskiej, w tym: określenie wysokości stawek tych opłat, zasady ich ustalania, poboru i terminu płatności, zostały przeniesione do art. 17 upol; z tych samych powodów wymagane są zmiany w art. 20 i art. 20a upol.

Podatek dochodowy od osób fizycznych

Proponowana zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych jest związana ze zmianami w upol w zakresie, w jakim ustawa ta przyznaje prawo do wynagrodzenia płatnikom z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej. W celu wyeliminowania ewentualnych wątpliwości z określeniem źródła przychodów z tytułu przedmiotowego wynagrodzenia w podatku dochodowym od osób fizycznych, proponuje się wskazanie w art. 14 w ust. 2 w pkt 10 lit. a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, że wynagrodzenie to będzie zaliczane do przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, analogicznie jak wynagrodzenie płatników z tytułu terminowego wpłacania podatków pobranych na rzecz budżetu państwa. Wynagrodzenie to będzie przychodem z pozarolniczej działalności gospodarczej, gdy będzie związane z terminowym pobieraniem opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej w związku ze świadczeniem przez płatnika usługi zakwaterowania w ramach prowadzonej działalności gospodarczej (tj. gdy wynagrodzenie otrzyma przedsiębiorca).

W przypadku, gdy wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej otrzyma płatnik w związku ze świadczeniem usługi zakwaterowania poza działalnością gospodarczą, to źródłem przychodu z tytułu takiego wynagrodzenia będzie art. 10 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Przepis art. 13 pkt 6 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie wymaga jednak z tego względu zmiany dostosowawczej.

Podatek od czynności cywilnoprawnych

W celu urealnienia kwoty zwolnienia proponuje się podniesienie limitu zwolnienia sprzedaży rzeczy ruchomych z 1000 zł do 3000 zł, co pozytywnie wpłynie na uwolnienie od podatku drobnego obrotu nieprofesjonalnego. Zaproponowane w projekcie podniesienie limitu zwolnienia sprzedaży rzeczy ruchomych od PCC do 3000 zł jest efektem skalibrowania tej „niewielkiej” wartości przyjmowanej przy zwolnieniu z PCC umów sprzedaży, z uwzględnieniem skumulowanego wzrostu cen, które od 2001 r. wzrosły o blisko 111%, oraz wzrostu siły nabywczej obywateli, wyrażającego się we wzroście przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej o 297%.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Materia unormowana niniejszą ustawą nie jest regulowana w prawie Unii Europejskiej i nie podlega harmonizacji.

Odpowiedniki opłaty miejscowej występują w wielu krajach europejskich, a polscy obywatele wyjeżdżając za granicę muszą liczyć się z koniecznością uiszczenia takiej opłaty niezależnie od celu pobytu, gdy korzystają z usług hotelarskich. W nielicznych państwach UE opłaty tego typu nakładane są na poziomie krajowym (np. Grecja, Malta), w większości mają charakter regionalny lub lokalny. W Grecji stawka opłaty turystycznej wynosi od 0,5 euro do 15 euro za noc i jest uzależniona od sezonu i kategorii obiektu. W Niemczech, w zależności od miasta lub regionu, opłata wynosi

⁶ Art. 217 Konstytucji RP.

przykładowo 7,5% ceny wynajmowanego pokoju w Berlinie, 5% kosztów zakwaterowania w Lipsku czy 2 euro we Frankfurcie. Stawki opłaty we Francji są również zróżnicowane i przykładowo w Paryżu wynoszą od 0,88 do nawet 15,60 euro. W Czechach i na Litwie wysokość stosowanych stawek wynosi ok. 2 euro. Stawki te są zatem nawet wielokrotnie wyższe niż stawki opłaty miejscowej obowiązujące w Polsce. Co więcej, aby nałożyć te opłaty, gminy w przywołanych wyżej państwach nie są zobowiązane do spełnienia określonych norm jakości powietrza, a pobór opłaty powiązany jest jedynie z walorami turystycznymi miejscowości, w której jest ona pobierana. Jednocześnie obowiązki związane z poborem i rozliczaniem opłat pobytowych są w tych krajach powszechnie wykonywane przez podmioty świadczące usługi zakwaterowania. Taki model zwiększa skuteczność poboru należności oraz przyczynia się do zapewnienia równych warunków konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na rynku usług zakwaterowania.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podatnicy podatku od czynności cywilnoprawnych	ok. 390 tys. podatników	Oszacowano na podstawie liczby złożonych deklaracji PCC-3 za lata 2022-2024, w których podstawa opodatkowania sprzedaży rzeczy ruchomych mieściła się w przedziale 1001-3000 zł.	Podwyższenie limitu zwolnienia od PCC sprzedaży rzeczy ruchomych, uwolnienie od podatku zakupów rzeczy ruchomych o niewielkiej wartości, zmniejszenie obowiązków biurowatycznych i obciążeń fiskalnych
Naczelnicy Urzędów Skarbowych	400 naczelników urzędów skarbowych	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 361)	Zmniejszenie liczby prowadzonych postępowań podatkowych w zakresie PCC i ponoszonych na nie kosztów. Pewność prawnopodatkowa kwalifikacji wynagrodzenia płatników dla celów opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych
Gminy, w których pobiera się opłatę miejscową lub uzdrowską oraz gminy w których będzie mogła być pobierana opłata miejscowa	Ok. 1500 gmin, w tym 234 gmin obecnie pobierających opłatę miejscową lub uzdrowską	Na podstawie danych GUS o liczbie gmin, w których zlokalizowane są turystyczne obiekty noclegowe (Bank Danych Lokalnych dane za 2024 r.) oraz danych sprawozdawczości budżetowej gmin – łączna liczba gmin wykazujących w 2025 r. dochody wykonane z opłaty miejscowej lub uzdrowskiej, uwzględniająca fakt, że w niektórych gminach (w różnych miejscowościach) są pobierane obie opłaty	Możliwość: – wprowadzenia opłaty miejscowej, – różnicowania wysokości stawek opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej oraz wprowadzania zwolnień z tych opłat w ramach ustawowego katalogu kryteriów także o charakterze podmiotowym, – podwyższenia przez radę gminy wynagrodzenia dla płatników opłaty miejscowej lub uzdrowskiej
Osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej świadczące usługi hotelarskie w miejscowościach, w których pobiera się opłatę miejscową lub uzdrowską	Brak danych		Obowiązek obliczenia, pobrania i wpłacenia należnej opłaty miejscowej i uzdrowskiej. Prawo do wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. W przypadku osób fizycznych - pewność prawnopodatkowa kwalifikacji ww. wynagrodzenia dla celów

			opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych
Osoby fizyczne przebywające w miejscowościach, w których pobiera się opłatę miejscową lub uzdrowską	ok. 44,9 mln turystów polskich i zagranicznych	Na podstawie danych GUS o liczbie turystów korzystający z turystycznych obiektów noclegowych (Turystyka w 2025 r.)	Obowiązek zapłaty opłaty miejscowej i uzdrowskiej płatnikowi, jeżeli osobom tym świadczone są usługi zakwaterowania przez okres obejmujący co najmniej jedną noc lecz nie dłużej niż przez okres powyżej 29 następujących po sobie nocy
Osoby z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym, osoby w wieku do 16 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności, a także jedna osoba towarzysząca ww. osobom przebywające w miejscowościach, w których pobiera się opłatę miejscową albo uzdrowską	Osoby z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym oraz osoby w wieku do 16 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności - ok. 226 tys. osób	Na podstawie informacji Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych i raportu Ministerstwa Sportu i Turystyki „Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych” – szacunkowa liczba osób realizujących wyjazdy krajowe	Zwolnienie z opłaty miejscowej i uzdrowskiej

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Nie były prowadzone konsultacje poprzedzające przygotowanie projektu ustawy, tzw. pre-konsultacje publiczne.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach opiniowania i konsultacji publicznych, projekt został przedstawiony Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która pozytywnie zaopiniowała projekt, a także:

- Związkowi Miast Polskich,
- Unii Metropolii Polskich,
- Związkowi Gmin Wiejskich RP,
- Unii Miasteczek Polskich,
- Stowarzyszeniu Gmin Uzdrowskich RP,
- Rzecznikowi Praw Obywatelskich,
- Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych,
- Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
- Polskiemu Związkowi Niewidomych,
- Polskiemu Forum Osób z Niepełnosprawnościami,
- Radzie Dialogu Społecznego,
- Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców,
- Polskiej Izbie Turystyki,
- Izbie Gospodarczej Hotelarstwa Polskiego,
- Polskiej Izbie Hotelarzy,
- Polskiej Federacji Turystyki Wiejskiej „Gospodarstwa Gościnne”,
- Polskiej Federacji Campingu i Caravaningu,
- Polskiemu Towarzystwu Schronisk Młodzieżowych,
- Polskiemu Stowarzyszeniu Wynajmu Krótkoterminowego,

- Business Centre Club,
- Konfederacji „Lewiatan”,
- Federacji Przedsiębiorców Polskich,
- Pracodawcom Rzeczypospolitej Polskiej,
- Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców,
- Krajowej Izbie Gospodarczej,
- Polskiej Radzie Biznesu,
- Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorstw,
- Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości,
- Krajowej Radzie Doradców Podatkowych
- Krajowej Radzie Regionalnych Izb Obrachunkowych,
- Prezesowi Głównego Urzędu Statystycznego,
- wojewodom.

Konsultacje publiczne przeprowadzono w czerwcu 2026 r. Czas trwania konsultacji publicznych wyniósł 21 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	Wejście w życie projektowanych regulacji pozytywnie wpłynie na poziom dochodów gmin z tytułu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskowej oraz będzie skutkować zmniejszeniem dochodów z PCC. W konsekwencji ewentualnego wzrostu dochodów z tytułu opłaty uzdrowskowej budżet państwa zobowiązany będzie do wypłaty wyższych kwot dotacji dla gmin uzdrowskowych w oparciu o art. 49 ustawy o lecznictwie uzdrowskowym, uzdrowskach i obszarach ochrony uzdrowskowej oraz gminach uzdrowskowych. Koszty związane z dostosowaniem systemów informatycznych służących do obsługi PCC, do proponowanej zmiany w tym podatku, zostaną natomiast pokryte z dotacji przyznanej spółce Aplikacje Krytyczne Sp. z o. o. w ramach środków zaplanowanych na zaimplementowanie zmian w systemach informatycznych. Jednocześnie projekt nie zwiększy wydatków innych jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedstawienie łącznego wpływu na sektor finansów publicznych projektowanych zmian nie jest możliwe między innymi ze względu na: – fakultatywny charakter opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskowej, których wprowadzenie i wysokość stosowanych stawek zależy od uchwały rady gminy, – trudną do oszacowania liczbę osób objętych tymi opłatami, – brak danych na temat kosztów poboru tych opłat. W 2025 r. dochody z tytułu opłaty miejscowej wykazało 206 spośród blisko 2,5 tysiąca gmin na łączną kwotę 85,7 mln zł, natomiast dochody z tytułu opłaty uzdrowskowej wykazały 42 gminy na łączną kwotę 133,4 mln zł. Łącznie gmin pobierających opłatę miejscową lub uzdrowskową było w 2025 r. 234 z uwagi na fakt, że w 14 gminach pobierane były obie opłaty (w różnych miejscowościach w ramach tych gmin). Należy oczekiwać, że umożliwienie wprowadzenia opłaty miejscowej w miejscowościach, w których obecnie nie jest możliwe jej pobieranie, z uwagi na niespełnienie warunków dotyczących czystości powietrza spowoduje zarówno wzrost liczby gmin pobierających opłatę

miejscową, jak i wpływów ogółem z tytułu tej opłaty. Z uwagi na fakt, że potencjalna wysokość dochodów z opłaty miejscowej w gminie zależy przede wszystkim od atrakcyjności turystycznej danej miejscowości oraz istniejącej bazy noclegowej wprowadzeniem opłaty zainteresowane będą przede wszystkim te gminy, gdzie ruch turystyczny jest znacznie nasilony. Jednocześnie warto zauważyć, że obecnie nie wszystkie gminy, które mają możliwość wprowadzenia opłaty miejscowej i cieszą się zainteresowaniem turystów pobierają tę opłatę, np. Wrocław. Potencjalny wpływ na dochody gmin można zatem oszacować tylko na wybranych przykładach. I tak w przypadku Krakowa, który obecnie nie ma możliwości poboru opłaty miejscowej, a wnioskował o zmianę przepisów, potencjalne wpływy można szacować na kwotę ok. 98,8 mln zł Wyliczenie oparto na danych z raportu „Ruch turystyczny w Krakowie w 2025 r.”⁷, zgodnie z którym liczba turystów nocujących w Krakowie w 2025 r. wyniosła ok. 8,79 mln osób. Założono, że średnia długość pobytu każdego z turystów wyniesie od 2 do 3 dni i zastosowano proponowaną maksymalną stawkę opłaty miejscowej w 2027 r. w wysokości 5 zł za noc oraz uwzględniono potrącenie wynagrodzenia przez płatników w wysokości 10% kwoty pobranej opłaty. W przypadku Szczyrku władze miasta szacują natomiast dodatkowe roczne wpływy z tytułu opłaty miejscowej na kwotę ok. 2 mln zł⁸. Uchwała Nr XXVIII/140/2026 Rady Miejskiej w Szczyrku z dnia 24 lutego 2026 r. w sprawie opłaty miejscowej przewidywała pobór opłaty miejscowej w kwocie 2,80 zł za dobę, jednak z uwagi na położenie w strefie nie spełniającej wymogów klimatycznych Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach uchwałą Nr 85.VII.2026z dnia 12 marca 2026 r. stwierdziło nieważność tej uchwały⁹.

Potencjalne dodatkowe wpływy z tytułu opłaty miejscowej wynikające z zaproponowanego podwyższenia maksymalnych stawek opłaty miejscowej można szacować na kwotę ok. 35 mln zł. Wyliczenie uwzględnia planowaną wysokość wpływów z tytułu opłaty miejscowej w 2026 r. w kwocie 87,8 mln zł¹⁰ oraz założenie, że gminy obecnie pobierające opłatę miejscową podwyższą stawki tej opłaty w stopniu odpowiadającym zaproponowanemu wzrostowi stawki maksymalnej stosowanej w miejscowościach posiadających walory krajobrazowe, tj. o ok. 40% (szacunek nie uwzględnia niższego wzrostu stawki w miejscowościach posiadających status obszaru ochrony uzdrowiskowej z uwagi na brak danych o liczbie gmin, która stosuje ten rodzaj stawki).

Ponadto zakłada się, że wprowadzenie poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej niezależnie od celu pobytu, przy ograniczeniu tego poboru do usług zakwaterowania świadczonych przez okres maksymalnie 29 następujących po sobie nocy na terenie tej samej gminy, oraz wprowadzenie ustawowego obowiązku poboru opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej przez płatników, którymi będą podmioty świadczące usługi zakwaterowania, uprości i upowszechni pobór tych opłat oraz ułatwi ich egzekucję. Zmniejszy się liczba osób uchylających się od zapłaty tych opłat przez powołanie się na inny cel pobytu niż ten, który obecnie uzasadnia pobór opłaty, a także przez brak opłaty przez osobę zobowiązaną wobec braku inkasenta w obiekcie. W efekcie obie powyższe zmiany mogą spowodować, że opłaty będą pobierane od większej liczby osób niż dotychczas. Brak jest jednak danych umożliwiających oszacowanie liczby osób, od których opłat tych nie pobierano z uwagi na zadeklarowanie innych celów pobytu niż turystyczne, wypoczynkowe, szkoleniowe lub zdrowotne. Nie są dostępne również dane dotyczące efektywności i kosztów poboru tych opłat przez inkasentów.

Z opracowania Głównego Urzędu Statystycznego Turystyka w 2024 r.¹¹ wynika, że w strukturze podróży turystycznych mieszkańców Polski w wieku 15 lat i więcej dominują wyjazdy, których celem jest wypoczynek, rekreacja i wakacje, które stanowią 48,2% wszystkich podróży krajowych. Bardzo popularne są również odwiedziny u krewnych i znajomych - 42,3% wyjazdów krajowych. Podróże w celach służbowych i zawodowych stanowią 4,1 % wyjazdów krajowych, a cele edukacyjne zaledwie 0,7%. Jednocześnie z danych o rodzaju zakwaterowania wynika, że podczas 52,2% wyjazdów krajowych Polacy korzystają z obiektów świadczących usługi hotelarskie, natomiast w przypadku pozostałych 47,8% wyjazdów mieszkają u krewnych albo w posiadanych przez siebie drugich domach lub

⁷ [Ruch turystyczny w Krakowie w 2025 r.](#)

⁸ [Wystąpienie Burmistrza miasta Szczyrk podczas Komisji do spraw petycji nr 61](#)

⁹ [Uchwała RIO Katowice](#)

¹⁰ Na podstawie danych sprawozdawczości budżetowej jednostek samorządu terytorialnego za II kwartał 2026 r.

¹¹ [Turystyka w 2024 r.](#)

mieszkaniach.

Cel podróży	
Wypoczynek, rekreacja i wakacje	48,2%
Odwiedziny u krewnych lub znajomych	42,3%
Zdrowotny	2,8%
Edukacyjny	0,7%
Służbowy/Zawodowy	4,1%
Inny	1,8%
Rodzaj zakwaterowania	
Wynajmowane (tj.: hotel, motel, zajazd, pensjonat, dom wycieczkowy, kwatera, sanatorium itp.)	52,2%
Niewynajmowane (mieszkanie u krewnych, drugi dom lub mieszkanie, inne)	47,8%

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS Turystyka w 2024 r.

Jednocześnie z dodatkowych danych przekazanych przez GUS wynika, że podróżując w celu wypoczynku, rekreacji i wakacji przeważająca większość respondentów, tj. 86,5% korzysta z zakwaterowania w obiektach wynajmowanych, a tylko 13,5% z nich korzysta z zakwaterowania niewynajmowanego, tj. mieszka u krewnych lub w drugim posiadanym domu. Odmienna sytuacja dotyczy podróży w celu odwiedzin u krewnych i znajomych, w tym przypadku zdecydowana większość badanych, tj. 94,3% wskazuje na korzystanie z zakwaterowania niewynajmowanego, czyli mieszka u odwiedzanych krewnych lub w drugim posiadanym domu, a zaledwie 5,7% wynajmuje przy tego typu podróżach zakwaterowanie.

Podróże w celu wypoczynku, rekreacji i wakacji	
zakwaterowanie w obiektach wynajmowanych	86,5%
zakwaterowanie niewynajmowane	13,5%
Podróże w celu odwiedzin u krewnych lub znajomych	
zakwaterowanie w obiektach wynajmowanych	5,7%
zakwaterowanie niewynajmowane	94,3%

Źródło: obliczenia własne na podstawie danych GUS

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że projektowana zmiana wpłynie na stosunkowo niewielki odsetek podróżujących i będzie dotyczyć głównie osób podróżujących w celach służbowych lub zawodowych, jeżeli pobyt ten będzie wiązał się z korzystaniem z usług zakwaterowania świadczonych przez okres maksymalnie 29 następujących po sobie nocy.

Jednocześnie na podstawie danych o wpływach z tytułu opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej oraz o wysokości maksymalnych stawek tych opłat, a także w oparciu o dane GUS o średniej długości pobytu w turystycznych obiektach noclegowych szacuje się, że w 2025 r. było ok 8,6 mln podatników opłaty miejscowej i 1,6 mln podatników opłaty uzdrowskiej.

Ponadto zgodnie z opracowaniem GUS w 2025 r. w Polsce funkcjonowało ponad 28 tys. turystycznych obiektów noclegowych, w tym ponad 10 tys. obiektów posiadających 10 lub więcej miejsc noclegowych i blisko 18 tys. obiektów posiadających mniej niż 10 miejsc noclegowych. Zgodnie z danymi Banku Danych Lokalnych GUS w miejscowościach w których pobierana jest opłata miejscowa lub opłata uzdrowska funkcjonuje ok. 5,6 tys. obiektów noclegowych posiadających 10 lub więcej miejsc noclegowych. Liczba ta nie jest równoznaczna z liczbą przedsiębiorców świadczących usługi zakwaterowania w tych miejscowościach, część przedsiębiorców może bowiem posiadać więcej niż jeden obiekt noclegowy.

Zaproponowane w projekcie ustawowe minimalne wynagrodzenie płatnika opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej w wysokości 10% kwoty tych opłat zostało ustalone na podstawie analizy stawek wynagrodzeń inkasentów tych opłat dotychczas uchwalanych przez rady gmin. W przypadku opłaty miejscowej przeprowadzono badanie ankietowe gmin wykazujących dochody wykonane w kwocie wyższej od zera oraz dodatkowo przeanalizowano uchwały 21 gmin, które w 2024 r. osiągnęły wpływy z tytułu tej opłaty w kwocie przekraczającej 1 mln zł.

W przypadku opłaty uzdrowiskowej dokonano analizy uchwały wszystkich 41 gmin pobierających opłatę uzdrowiskową w 2024 r. Ustalono, że średnia stawka wynagrodzenia inkasenta opłaty miejscowej wynosi 12,03% (dane z badania ankietowego), 11,3% (analiza wybranych uchwał), a w przypadku inkasentów opłaty uzdrowiskowej 10,2%. Przy czym zarówno mediana, jak i dominanta w każdym z analizowanych przypadków wynoszą 10%. Jednocześnie w gminach objętych analizą stawkę w wysokości 10% stosuje blisko połowa gmin pobierających opłatę miejscową (47% gmin wg badania ankietowego i 52% gmin wg analizy wybranych uchwał) i ponad połowa gmin pobierających opłatę uzdrowiskową (56% gmin wg analizy uchwał). Przyjęcie poziomu 10% jako wartości odpowiadającej medianie i dominancie pozwala na ograniczenie wpływu wartości skrajnych wynagrodzeń (3% i 25%) i sprzyja zachowaniu względnej stabilności wydatków gmin na pobór tych opłat. Jednocześnie ustalenie tej wartości jako poziomu minimalnego nie wyklucza stosowania wyższych stawek wynagrodzenia przez gminy, jeżeli rady gmin podejmą taką uchwałę.

Oszacowanie skutków finansowych rozszerzenia zakresu zwolnienia z opłaty miejscowej i uzdrowiskowej przez objęcie zwolnieniem osób z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym oraz osób w wieku do 16 lat z orzeczeniem o niepełnosprawności, a także jednej towarzyszącej im osoby nie jest możliwe z uwagi na brak danych o liczbie takich osób, które dotychczas ponosiły te opłaty. Z danych posiadanych przez Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych wynika, że aktualnie 65,7 tys. osób posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 04 – O (osoby niewidome), 936,4 tys. osób posiada znaczny stopień niepełnosprawności, natomiast orzeczenie o niepełnosprawności posiada 279,2 tys. dzieci (osoby do 16 roku życia). Jednocześnie z przeprowadzonego badania ankietowego na reprezentatywnej próbie osób z niepełnosprawnościami na potrzeby raportu Ministerstwa Sportu i Turystyki „Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych”¹² wynika, że 19% z tych osób wyjeżdża w celach turystycznych (wyjazdy krajowe). Aktywnych turystycznie jest zatem prawdopodobnie ok. 226 tys. osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym oraz osób niepełnosprawnych do 16 roku życia, nie sposób jednak ustalić, czy celem ich podróży są miejscowości, w których pobierana jest opłata miejscowa lub uzdrowiskowa.

W odniesieniu do podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych przyjmuje się, że płatnikami opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej będą co do zasady te same podmioty, które obecnie są inkasentami tych opłat. Tym samym krąg podmiotów zobowiązanych do zapłaty podatków dochodowych z tytułu przychodu jakim jest wynagrodzenie z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej nie ulegnie zmianie. Jednocześnie z uwagi na przedstawiony wyżej brak możliwości oszacowania wpływu proponowanych zmian na dochody z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej nie jest również możliwe oszacowanie tego wpływu na podatki dochodowe związane z wynagrodzeniem płatników.

W zakresie PCC ubytek dochodów z tytułu tego podatku szacuje się na poziomie ok. 15 mln zł rocznie, co stanowi ok. 0,36% wpływów ogółem z PCC (w 2025 r. dochody z PCC wyniosły 4,2 mld zł). Kwotę ubytku oszacowano na podstawie danych zawartych w deklaracjach PCC-3 za lata 2022–2024, w których podstawa opodatkowania sprzedaży rzeczy ruchomych mieściła się w przedziale 1001–3000 zł. Zmiana przepisów w zakresie PCC ograniczy liczbę prowadzonych postępowań podatkowych. Jednak z uwagi na fakt, że ewidencja kosztów poboru i egzekucji podatku obejmuje te koszty łącznie w odniesieniu do spraw z zakresu podatku od spadków i darowizn oraz podatku od czynności cywilnoprawnych, nie jest możliwe wskazanie kosztów poboru związanych wyłącznie z PCC od umów sprzedaży rzeczy ruchomych, których wartość mieści się w przedziale 1001–3000 zł. Jednocześnie należy zauważyć, że wyłącznym beneficjentem wpływów z tytułu PCC są gminy, które nie ponoszą jakichkolwiek kosztów związanych z poborem i egzekucją tego podatku, które to koszty obciążają w całości budżet państwa. Koszty związane z dostosowaniem systemów informatycznych służących do obsługi PCC do proponowanej zmiany zostaną pokryte z dotacji przyznanej spółce Aplikacje Krytyczne Sp. z o. o. w ramach środków zaplanowanych na zaimplementowanie zmian w systemach informatycznych (koszty te są szacowane na kwotę ok. 430 tys. zł).

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na

¹² Raport Aktywność turystyczna osób niepełnosprawnych

rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększenie zakresu odpowiedzialności podmiotów świadczących usługi hotelarskie z tytułu obligatoryjnego pełnienia funkcji płatnika opłaty miejscowej i uzdrowskiej. Ustawowo zagwarantowane prawo do wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. Wprowadzenie poboru opłat przez płatników przyczyni się do zapewnienia równych warunków konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na rynku usług zakwaterowania. Zmiany w PCC będą miały pozytywny wpływ na kupujących rzeczy ruchome o wartości rynkowej od 1001 do 3000 zł, ograniczając obciążenia fiskalne oraz obowiązki biurokratyczne.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zwiększenie zakresu odpowiedzialności podmiotów świadczących usługi hotelarskie z tytułu obligatoryjnego pełnienia funkcji płatnika opłaty miejscowej i uzdrowskiej. Ustawowo zagwarantowane prawo do wynagrodzenia z tytułu terminowego wpłacania prawidłowo pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskiej. Wprowadzenie poboru opłat przez płatników przyczyni się do zapewnienia równych warunków konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami działającymi na rynku usług zakwaterowania. Zmiany w PCC będą miały pozytywny wpływ na kupujących rzeczy ruchome o wartości rynkowej od 1001 do 3000 zł, ograniczając obciążenia fiskalne oraz obowiązki biurokratyczne.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Zmiany w zakresie opłaty miejscowej mogą wiązać się z koniecznością jej poniesienia w gminach, które wprowadzą taką opłatę. Z uwagi na wysokość stawki opłaty miejscowej obciążenia te nie będą miały istotnego wpływu na sytuację ekonomiczną tych podmiotów. Jednocześnie należy oczekiwać, że dochody z opłaty przyczynią się do zapewnienia turystom odpowiedniego poziomu usług lokalnych. Rezygnacja z powiązania opłaty miejscowej i opłaty uzdrowskiej z celami pobytu może mieć negatywny wpływ na podróżujących w celach służbowych lub zawodowych oraz osób podróżujących w celu odwiedzin u krewnych lub znajomych, jeżeli ich pobyt będzie wiązał się ze świadczeniem usług zakwaterowania na czas krótszy niż 29 następujących po sobie nocy na terenie tej samej gminy. Jednocześnie rozszerzenie zwolnienia z opłaty miejscowej i uzdrowskiej pozytywnie wpłynie na inne niż niewidome osoby z niepełnosprawnościami w stopniu znacznym oraz osoby w wieku do 16 lat z orzeczeniem niepełnosprawności, a także osoby im towarzyszące. Wprowadzenie poboru tych opłat przez płatnika ułatwi wywiązywanie się z obowiązku zapłaty opłaty uzdrowskiej i miejscowej przez eliminację samodzielnej zapłaty opłaty miejscowej i uzdrowskiej. Zmiany w zakresie PCC będą miały pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Zwiększenie limitu zwolnienia od PCC sprzedaży rzeczy ruchomych będzie miało pozytywny skutek dla osób dokonujących kupna rzeczy ruchomych o wartości rynkowej od 1001 do 3000 zł. Ograniczy to obciążenia fiskalne oraz obowiązki biurokratyczne w przypadku dokonywania przez osoby prywatne zakupu rzeczy używanych o niewielkiej wartości.						
	(dodaj/usuń)							

Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wysokość obciążenia opłatą miejscową 4 osobowej rodziny w trakcie 3 dniowego pobytu (wg danych GUS średni czas pobytu turystów krajowych w turystycznych obiektach noclegowych w Polsce w 2025 r. wyniósł 2,5 doby) przy zastosowaniu maksymalnej stawki opłaty miejscowej zaproponowanej w projekcie w wysokości 5 zł – wyniesie 60zł i 66 zł przy zastosowaniu stawki w wysokości 5,50 zł. Jak wskazano w pkt 3 OSR odpowiedniki opłaty miejscowej występują w wielu krajach europejskich, a polscy obywatele wyjeżdżając za granicę muszą liczyć się z koniecznością uiszczenia takiej opłaty. Stawki opłat w krajach europejskich są wielokrotnie wyższe niż stawki opłaty miejscowej obowiązujące w Polsce. Zaproponowana wysokość stawek maksymalnych opłaty miejscowej stanowi rozwiązanie uwzględniające z jednej strony potrzebę zapewnienia gminom większych możliwości kształtowania dochodów związanych z ruchem turystycznym, a z drugiej skalę obciążenia ponoszonego przez osoby zobowiązane do zapłaty opłaty. Należy przy tym podkreślić, że określenie wysokości stawki faktycznie obowiązującej na terenie danej gminy, jak i samo wprowadzenie opłaty miejscowej, pozostaje w kompetencji rady gminy. Jak wskazano w pkt 6 w Polsce funkcjonuje ponad 28 tys. turystycznych obiektów noclegowych, w tym ponad 10 tys. obiektów posiadających 10 lub więcej miejsc noclegowych i 17 tys. obiektów posiadających mniej niż 10 miejsc noclegowych. W miejscowościach, w których pobierana jest obecnie opłata miejscowa lub opłata uzdrowskowa, funkcjonuje natomiast ok. 5,6 tys. obiektów noclegowych (obiekty posiadające 10 lub więcej miejsc noclegowych) liczba ta nie jest jednak równoznaczna z liczbą przedsiębiorców świadczących usługi zakwaterowania w tych miejscowościach.	

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz: Wprowadzenie poboru opłaty miejscowej i uzdrowskowej przez płatnika nie zmieni w sposób istotny zakresu obciążeń administracyjnych. Płatnikami będą co do zasady te same podmioty, które obecnie są inkasentami tych opłat w związku z czym są obowiązani na mocy uchwał rad gmin do prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia opłat i przekazywania pobranej opłaty na rachunek gminy. Z przeprowadzonego badania ankietowego gmin wynika, że ze 154 gmin, które udzieliły odpowiedzi w badaniu ponad 72% zobowiązało inkasentów opłaty miejscowej do prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczenia tej opłaty. Obowiązek składania informacji o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowskowej pobranej w danym miesiącu będzie natomiast równoważny z obecnym rozliczaniem opłat przez inkasentów na podstawie kwitariuszy przychodowych¹³.

Poniżej przedstawiono szczegółową ocenę proponowanej zmiany w kontekście zasady "one in one out" zgodnie z art. 67 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.) identyfikując nowe obciążenia ("in") oraz redukcje tych obciążeń ("out") dla przedsiębiorców pełniących funkcje płatnika.

Nowe obciążenia "one in"	Redukcje obciążeń "one out"
Pełnienie funkcji płatnika i związany z tym nowy obowiązek obliczenia opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskowej, obok wspólnych z inkasentem obowiązków pobrania i	Brak obowiązku pełnienia funkcji inkasenta opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowskowej. W związku ze zwiększeniem obowiązków proponuje się

¹³ § 28 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zasad rachunkowości oraz planów kont dla organów podatkowych jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. poz. 1375).

wpłacenia we właściwym terminie organowi podatkowemu tych opłat (art. 8 Ordynacji podatkowej). Wynikająca z funkcji płatnika odpowiedzialność za opłatę niepobrą obok wspólnej z inkasentem odpowiedzialności za opłatę pobraną a niewpłaconą (art. 30 § 1 Ordynacji podatkowej).	wprowadzenie ustawowo gwarantowanego minimalnego wynagrodzenia płatnika w wysokości 10% wpłaconej terminowo organowi podatkowemu opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej, którego stawka może dodatkowo zostać zwiększona przez radę gminy (projektowane art. 17 ust. 16 i ust. 17 pkt 4 upol). Dotychczasowe wynagrodzenie inkasenta miało charakter fakultatywny, jego przyznanie i wysokość zależała wyłącznie od uchwały rady gminny. Płatnik będzie potrącał należne wynagrodzenie z pobranej opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej.
Prowadzenie rejestru opłaty miejscowej lub uzdrowiskowej (projektowany art. 17 ust. 15 upol). Obowiązek prowadzenia rejestru i zakres danych objętych rejestrem będzie wynikał z ustawy i tym samym będzie zapewnione jednolite traktowanie podmiotów świadczących usługi zakwaterowania.	Brak obowiązku prowadzenia ewidencji osób zobowiązanych do uiszczania opłaty miejscowej lub opłaty uzdrowiskowej (dotychczasowy art. 19 pkt 2 upol). Obowiązek prowadzenia ewidencji i zakres danych zawartych w ewidencji wynikał z uchwały rady gminy. Z uwagi na zmianę konstrukcji opłat zniesienie obowiązku ustalania celu pobytu gościa przy każdym zameldowaniu.
Składanie informacji sporządzonej na formularzu według ustalonego wzoru o wysokości opłaty miejscowej albo opłaty uzdrowiskowej pobranej w danym miesiącu (projektowany art. 17 ust. 16 upol).	Brak obowiązku rozliczania pobranych opłat na podstawie kwitariuszy przychodowych oraz wystawiania faktur VAT, które były podstawą wypłaty wynagrodzenia inkasentom.

Podwyższenie limitu zwolnienia od PCC ograniczy obowiązki biurowe w przypadku drobnych zakupów dokonywanych przez osoby prywatne, ze względu na brak konieczności złożenia deklaracji w sprawie tego podatku oraz jego rozliczenia.

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Umożliwienie większej liczbie gmin pobierania opłaty miejscowej przyczyni się do zwiększenia nakładów na infrastrukturę turystyczną, co wzmocni konkurencyjność w tym obszarze i będzie sprzyjać zrównoważonemu rozwojowi lokalnemu. Ewentualne zwiększenie dochodów z tytułu opłaty uzdrowiskowej, z uwagi na jej celowy charakter, może mieć pozytywny wpływ na realizację przez gminy uzdrowiskowe zadań własnych obejmujących m.in. ochronę złóż naturalnych surowców leczniczych oraz warunków naturalnych uzdrowiska lub obszaru ochrony uzdrowiskowej.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Proponuje się, aby zmiany weszły w życie:

- 1) w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych oraz w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych – od 1 stycznia 2027 r.,
- 2) w ustawie o podatku od czynności cywilnoprawnych – po upływie 14 dni od jej ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Uwzględniając zakres przedmiotowy regulacji i jej specyfikę przedmiotem analizy będzie porównanie wysokości wpływów z opłaty miejscowej i opłaty uzdrowiskowej, a także liczby gmin wykazujących dochody z tytułu tych opłat w latach 2027–2030, w porównaniu do 2026 r.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.